

ת"פ 40134/07/21 - מדינת ישראל ע"י נגד מותנא טאהא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 40134-07-21 מדינת ישראל נ' טאהא

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי	
מותנא טאהא ע"י ב"כ עוה"ד אנואר פריג'	

גזר דין

1. הנאשם, הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בעבירות של סיוע לניסיון חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(2) וסעיף 31 לחוק וסיוע לחבלה ברכב לפי סעיף 413 וסעיף 31 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

2. כנטען בכתב האישום, הנאשם היה מעורב באירוע אלימות על רקע סכסוך דמים בין אחיו, מוחמד טאהא לקורבן העבירה, אמיר סרסור (להלן: "אמיר"). עניינה של פרשת דמים זו, החל ביוזמת האח מוחמד שהגה ביחד עם הנאשם ואחרים תכנית לפגוע באמיר והוצאת תכנית הפגיעה לפועל ובתגובה למעשיהם- מעשה נקם של אמיר ואחרים, ירי לעבר מתחם משפחת הנאשם, ופציעת שלושה מבני המשפחה, וביניהם, ילד כבן 8.

שותפיו של הנאשם נדונו בגין חלקם במעשים במסגרת ת"פ 40077-07-21 (גזר דיני מיום 14.11.22). אחיו של הנאשם מוחמד הורשע בעבירה של ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, שימש כ"רוח החיה" מאחורי האירועים, החזיק באקדח וירה לעבר אמיר סרסור 3 יריות שאך בנס לא פגעו בו, נדון, במסגרת הסדר טיעון, למאסר בן 48 חודשים. בני דודיו, איברהים ועומר (נאשמים 2 ו-3 לכתב האישום) נדונו בגין עבירות דומות לאלו שבהן הורשע הנאשם. נאשם 2, איברהים, שחלקו היה גדול יותר והוא השתתף באופן פעיל בתקיפת אמיר, החזיק במוט ברזל, נדון למאסר בן 18 חודשים. נאשם 3, עומר, חלקו קטן יותר, נכח באירוע ורדף רגלית אחרי אמיר אך לא תקפו ולא אחז בנשק, נדון למאסר בן 10 חודשים.

אמיר סרסור ותאר סרסור נדונו בגין חלקם בירי לעבר מתחם משפחת הנאשם במסגרת ת"פ 40147-07-21 (גזר דיני מיום 7.11.22). אמיר הורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק ונדון למאסר בן 54 חודשים, תאר הורשע בסיוע לו, ונגזרו עליו 27 חודשי מאסר.

3. אשר לחלקו של הנאשם שלפנינו, כנטען בתמצית בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם היה שותף לתכנית לפגוע באמיר ולמימושה. במסגרת התכנית חלקו התמצה בכך שנהג ברכב, בו נסע גם איברהים, לכיוון בית ארוסתו של אמיר כחלק ממארב מתוכנן שעליו סוכם עם שותפיו. בעת שהבחינו באמיר יוצא מבית הארוסה, הנאשם חסם את דרכו של רכבו באופן שאילץ את אמיר להמלט רגלית, כשמוחמד ואיברהים רודפים אחריו, תוך כדי המרדף ירה מוחמד לעבר אמיר 3 יריות. הנאשם לא הסתפק בכך, ולאחר היריות, יצא מהרכב ורץ לעבר נתיב המנוסה של אמיר בכוונה לאגפו ולתופסו, משנפגשו השניים, נתקלו האחד בשני והנאשם נפל ארצה. בהמשך, סייע לאחיו ואיברהים לגרום נזק לרכבה של הארוסה מסוג טוטה, הנאשם משך את דלת הרכב בניגוד לכיוון ציר הדלת, מוחמד ניפץ באמצעות אקדח את חלונות הרכב ואיברהים הכה באמצעות מוט שאחז ברכב. כאמור, דקות ספורות לאחר מכן, וכדי לנקום בנאשם ובני משפחתו, ירו אמיר ובן משפחתו לעבר מתחם המשפחה ופצעו שלושה מהם.

תסקיר שירות המבחן

4. התקבל בעניינו של הנאשם תסקיר. כעולה ממנו, הנאשם בן 34, נשוי ואב לשני ילדים, עובד בעסק המשפחתי בתחום העפר. לנאשם אין עבר פלילי, הודה במיוחס לו אך נטה לצמצם מחומרת מעשיו. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, הסביר שעשה את שעשה על רקע תחושות לחץ ודאגה לאחיו, וכי פעל באופן אימפולסיבי וללא שיקול דעת. עוד נטען, שבין שני הצדדים הניצים נערכה סולחה. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נטול דפוסים עברייניים והמסוכנות שנשקפת ממנו נמוכה. עוד העריך כי הורתע מההליך המשפטי, מבין את הפסול במעשיו ונכון לשאת בתוצאותיהם. שירות המבחן סבר, כי מעורבות טיפולית תסייע לו ועל כן הומלץ להעמידו בצו מבחן ולגזור עליו עבודות שירות ברף נמוך.

טיעוני הצדדים

5. המאשימה, באמצעות עו"ד יסמין שביט, עתרה לגזור על הנאשם מאסר בן 24 חודשים וענישה נלווית. לדבריה, חלקו במעשים אינו מבוטל, בשתי הזדמנויות חסם הנאשם את דרכו של אמיר בכוונה להקל על שותפיו לפגוע בו. עוד מבקשת לדחות את המלצת שירות המבחן וסבורה שאין מקום לגזור עליו ענישה שיקומית. המאשימה מסכימה שחלקו קטן יותר מזה של איברהים.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד אנואר פריג', עותר לאימוץ המלצות התסקיר במלואן. לדבריו, תיקון כתב האישום לקולא נעשה עקב חולשה ראייתית, חלקו באירוע קטן ושולי והוא שיתף פעולה בחקירתו. עוד נטען, שהנאשם היה עצור תקופה ארוכה ושהה בתנאי איזוק, וכי בין הצדדים נערכה סולחה (הוגש הסכם נ/1). על כן סבור, שיש למקמו בתחתית מדרג הנאשמים ולהסתפק בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם - כללי

8. נסיבות מעשיו של הנאשם חמורות, הנאשם היה מעורב במעשה אלימות מתוכנן, שבוצע על רקע סכסוך פעוט שהוא לא היה צד לו. מעשיו פגעו בערכים מוגנים רבים ובראשם שלומם ובטחונם הפיזי של קורבן העבירה. באירועים אלה נעשה לא אחת שימוש באקדחים ובנשק חם אחר לסוגיו, ככלי לפתרון סכסוכים, העלול להביא לפציעות חמורות ואף לאובדן חיים (ע"פ 1275/22 פלוני נ' מדינת ישראל (30.11.2022); ע"פ 579/22 מדינת ישראל נ' טחאניה, פסקה 15 (13.6.2022); ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים, פסקה 11 (29.3.2022)).

7. מעשי החבורה בוצעו לאחר תכנון והכנה, פרי תכנית מוקדמת אותה טוו, שותפיו התחמשו בנשק חם וקר, ופעלו בדרכים שונות במטרה לפגוע בקורבן העבירה. הנאשם היה מודע לכך שאחיו הצטייד באקדח, ובני דודיו אחזו במוטות ברזל. הנאשם נהג ברכב, כשאיבריהם לצדו, ניסה לחסום את נתיב הבריחה של אמיר, ובהמשך, לאחר שאחיו מוחמד ירה לעבר אמיר אך לא פגע בו, רץ לעברו כדי לנסות לתפוס אותו ובכך לסייע לאחיו להשלים את זממו. הנאשם לא הסתפק בכך וחבל בצוותא עם אחיו ואיבריהם ברכבה של ארוסתו של אמיר וגרם לו נזק רב. חלק מהאירועים אף תועד בתקליטור שהוגש (ת/1).

אשר לחלקו בביצוע המעשים - הנאשם המרכזי הוא אחיו מוחמד, הוא הרוח החיה מאחורי האירועים, יוזם האירוע ומבצע הירי. חלקו של הנאשם אף קטן מזה של איבריהם בן דודו, שניסה לתקוף את אמיר באמצעות מוט ברזל שאחז בידיו. הנאשם לא הצטייד בנשק ולא היה מעורב בתקיפה פיזית של אמיר. עם זאת, נטל חלק משמעותי במארב שתוכנן, וחלקו, גדול מזה של עומר, נאשם 3 בת"פ 40077-07-21. מעשיו נועדו להקל על אחיו את ביצוע הירי, נהיגתו ברכב ונוכחותו חיזקה את ידיו של אחיו, מעשיו הגדילו את סיכויי הגשמת התכנית העבריינית. לכך אוסיף, כי לא יהיה צד לסכסוך, כעולה מכתב האישום אחיו סיפר לו בכזב שאמיר גרם לפציעתו, הנאשם נגרר אחר אחיו מבלי להשקיע מחשבה או שיקול דעת כמצופה ממנו. אני קובעת, כי פגיעתו בערכים המוגנים היא ברף בינוני.

9. הנאשם הורשע בעבירה של סיוע לחבלה בכוונה מחמירה לפי חלופת סעיף 329(א)(2) לחוק, החומרה שמייחס המחוקק למעשים שכוונתם לפגוע פגיעה חמורה באדם משתקפת בקביעתו, כי די בניסיון לפגוע באמצעות נשק, פגיעה חמורה באחר, ללא שתיגרם בפועל תוצאה של חבלה חמורה, על מנת שתושלם העבירה. דינה לעניין העונש כדין העבירה המושלמת, ולצדה עונש חמור של 20 שנות מאסר.

יפים לענייננו דברי כב' השופט ג'ובראן בע"פ 7528/13 אלטאראש נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.5.2014), בהתייחסו לעבירה הנדונה:

"להבדיל מעבירת ניסיון רגילה (לפי סעיף 25 לחוק העונשין) שהיא אינה ביצוע מושלם של היסוד העובדתי של עבירה פלונית, סעיף 329(א)(2) לחוק קובע בעצמו כי עצם הניסיון לפגוע באדם באמצעים המצויינים בסעיף מהווה עבירה מושלמת. זאת ללא צורך בתוצאה פגיעה או בנזק... משכך, העובדה שהמעשה האסור הוא עצם הניסיון אינה כשלעצמה שיקול מחייב"

8. **אשר למדיניות הענישה** - במקרה שבפנינו יש מקום ליתן משקל נכבד לעקרונות אחידות הענישה. על אחיו

נגזרו 48 חודשי מאסר, איברהים הורשע בעבירות דומות ונדון למאסר בן 18 חודשים אך כאמור חלקו גדול יותר, לכך הסכימה גם המאשימה. משכך, לא ברור מדוע המאשימה עתרה למתחם ענישה המתחיל מ-18 חודשי מאסר. עוד אציין, שאיברהים הורשע גם בעבירה של סיוע לנשיאת נשק ולא הובהר מדוע נגזר עליו עונש הקטן ממחצית העונש שהוטל על מוחמד. חלקו של עומר, שנדון למאסר בן 10 חודשים קטן יותר. משכך יש למקם את עונשו הראוי של הנאשם בין איברהים לעומר. **לפיכך, נקבע מתחם ענישה הנע בין 15-30 חודשי מאסר.**

9. **באשר לנסיבותיו** - הנאשם בן 34, נשוי, ללא עבר פלילי. הנאשם הביע צער על מעשיו אך להתרשמות שירות המבחן מצמצם מחומרת מעשיו. תסקירו חיובי אך אינו שיקומי, המלצת שירות המבחן מבוססת בעיקר על נתוני הטובים ונכונותו לשיתוף פעולה. אין במכלול נתונים זה כדי לשמש בסיס לחריגה ממתחם הענישה משיקולי שיקום (40ד(א) לחוק), כל שכן, במקרה שבפנינו, כשמנגד עומדים שיקולי ענישה משמעותיים.

10. עם זאת, אין מקום, כעתירת המאשימה, לגזור על הנאשם עונש במרכז המתחם. תסקירו כאמור חיובי, הנאשם שיתף פעולה בחקירתו, היה נתון, לראשונה בחייו, במעצר ממושך בן 6 חודשים ובתנאים מגבילים. עוד הוגש הסכם סולחה בין הצדדים, יש לברך את הצדדים שעשו מאמץ לקדם הסכמה ביניהם (על חשיבותה של הסולחה כאמצעי להשכנת שלום בין הצדדים הניציים, ראו למשל: ע"פ 5998/15 **עקול נ' מדינת ישראל** (27.6.2019); ע"פ 6340/15 **זחאיקה נ' מדינת ישראל**, פסקה 10, 6.2.2012). מצאתי ליתן לנ/1 משקל מסוים מתוך תקווה שיהיה בו כדי לשים קץ לסכסוך הדמים בין המשפחות.

11. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים מצאתי לגזור על הנאשם עונש מאסר בתחתית המתחם:

א. **מאסר בפועל בן 15 חודשים** בניכוי ימי מעצרו 29.6.21-29.12.21.

ב. 8 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות או נשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון, וזאת מיום שחרורו.

ד. קנס בסך 2500 ₪ או 21 ימי מאסר. הקנס ישולם עד 1.9.23.

ה. פיצוי למר אמיר סרסור על סך 3,000 ₪ שישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.23.

ו. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 26.6.23 עד השעה 10:00 בב"מ"ר "הדרים". לצורך הבטחת התייצבותו למאסר תעמודנה הערבויות שהופקדו בהליך המעצר הנלווה. ההפקדות יושבו למפקיד לאחר

שיחל בריצוי מאסרו.

צו כללי למוצגים.

עותק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"ג, 04 יוני 2023, במעמד הצדדים.